

รายงานการวิจัย

การศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

A study of the participation with the Educational Quality Assurance
in Songkhla Rajabhat University

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยของสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2556

ชื่องานวิจัย	การศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ผู้วิจัย	นางศรีวรรณ จำตรี
คณะ	เทคโนโลยีอุตสาหกรรม
ปี	2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตาม เพศ ชั้นปี และคณะ โดยทำการสุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาทุกชั้นปี ทั้ง 7 คณะ จำนวน 386 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ หาค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) การทดสอบสมมติฐานกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ระดับมาก คือ ด้านการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.52$) ด้านการวิจัย ($\bar{x} = 3.89$, $SD = 0.60$) ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.50$) และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{x} = 3.92$, $SD = 0.52$)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ($SD = 0.46$) และเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ($SD = 0.45$) เมื่อทำการทดสอบพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's) พบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's method) พบว่า แตกต่างกันทั้งหมด 13 คู่

คำหลัก: การมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา นักศึกษา

Research Title	A study of the participation with the Education Quality Assurance in Songkhla Rajabhat University
Researcher	Mrs. Sriwan Khamtree
Faculty	Industrial Technology
Year	2015

Abstract

The objectives of this study were to examine the participation with the education quality assurance in Songkhla Rajabhat University and compare the differences of participation rating scale based on personal factors. The study sample of 386 students was randomly selected from students in 7 faculties. The data were collected by questionnaire (5 rating scales) and analyzed by Statistical Package to find statistic, percentage mean, standard deviation (S.D), t-test and F-test. The test of hypotheses defined the statistical significance at level 0.5. The findings were as follow;

1. The overall rating scale of student participation with the education quality assurance in Songkhla Rajabhat University was at maximum level ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.45$). The rating scales of all kinds of participation were at maximum level as follows; learning management ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.52$), research ($\bar{x} = 3.89$, $SD = 0.60$), social academic service ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.50$) and arts and culture preservation ($\bar{x} = 3.92$, $SD = 0.52$).

2. When comparing the difference of mean scores of the student participation in the education quality assurance of Songkhla Rajabhat University based on different gender, it found that male had mean score at 4.34 ($SD = 0.46$) and female had mean score at 4.29 ($SD = 0.45$). Both male and female had different participation with no statistical significance.

3. When comparing the difference of mean scores of student participation in the education quality assurance of Songkhla Rajabhat University based on different year of students, it found that different years made different participation with statistical significance at .05. When examining the difference of each pair of mean score by Scheffe's method, it found that no pairs were different.

4. When comparing different faculty, it found that different faculty made different participation with statistical the difference of the student participation in the education quality assurance of Songkhla Rajabhat University based on significance at .05. When examining the difference of each pair of mean score by Scheffe's method, it found that 13 pairs were different.

Keyword: The participation, Education Quality Assurance, Songkhla Rajabhat University

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยได้รับโอกาสมาทำงานในสถานที่ศึกษาแห่งนี้ และได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัย จาก กองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จึงขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาและสำนักวิจัย และพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่สนับสนุนและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับงานวิจัยมาโดยตลอด รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำแนะนำเพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์มากขึ้น

คุณค่าที่ได้จากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบอกแก่ผู้มีพระคุณและผู้ที่เกี่ยวข้องรวมถึงครู อาจารย์ ที่อบรมสั่งสอนตลอดจนสนับสนุนและให้คำปรึกษาและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยจนสำเร็จ

นางศรีวรรณ ขำตรี

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

กรกฎาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
สมมติฐาน	2
กรอบแนวคิด	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ทฤษฎี	4
การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา	6
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	8
แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	11
การประกันคุณภาพภายนอก	12
การประเมินคุณภาพภายนอก	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
วิธีการสร้างเครื่องมือ	29
การรวบรวมข้อมูล	29
การวิเคราะห์ข้อมูล	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	34
ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ	39
ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน	42
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
สรุปผล	59
อภิปรายผล	61
ข้อเสนอแนะ	62
เอกสารอ้างอิง	63
ภาคผนวก	65
แบบสอบถาม	
ประวัติผู้วิจัย	

สารบัญญัตราง

ตารางที่		หน้า
3.1	จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	28
3.2	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละด้าน	29
4.1	จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	32
4.2	จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านชั้นปี	33
4.3	จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านคณะ	33
4.4	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม	34
4.5	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน	35
4.6	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย	36
4.7	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม	37
4.8	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	38
4.9	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ	39
4.10	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม	40
4.11	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน	40
4.12	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย	41
4.13	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม	41

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.14	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	42
4.15	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านชั้นปี	43
4.16	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	43
4.17	ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยภาพรวม จำแนกตามชั้นปี	44
4.18	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	44
4.19	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	45
4.20	ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการวิจัยจำแนกตามชั้นปี	45
4.21	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการวิชาการ จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	46
4.22	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	46
4.23	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านคณะ	47

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.24	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม จำแนกตามคณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	47
4.25	ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยภาพรวม จำแนกตามคณะ	48
4.26	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามคณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	50
4.27	ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามคณะ	50
4.28	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย จำแนกตามคณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	52
4.29	ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการวิจัย จำแนกตามคณะ	52
4.30	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการวิชาการ จำแนกตามคณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	54
4.31	ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการบริการวิชาการ จำแนกตามคณะ	55
4.32	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.33	ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามคณะ	57

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ	7

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วของสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนความเจริญของเทคโนโลยีและเศรษฐกิจที่ส่งผลให้ตลาดแรงงานต้องการผลิตที่มีคุณภาพจากสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ทั้งนี้คณะกรรมการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ยังมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงมีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐาน โดยการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษาจะต้องวางแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายชัดเจน ทำตามแผนตรวจสอบประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา รวมถึงต้องให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน หรือองค์กรต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามประเมินผล พัฒนาปรับปรุง เพื่อให้เกิดการผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ ประกอบกับนักศึกษาถือเป็นส่วนหนึ่งและมีความสำคัญอย่างมากต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งการผลิตบัณฑิต เช่น ด้านการเรียนการสอน กิจกรรมหรือโครงการพัฒนานักศึกษา การบูรณาการการเรียนการสอนกับงานวิจัย สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับนักศึกษาโดยตรงและทำให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสามารถเป็นที่ต้องการของผู้ใช้บัณฑิตต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานของงานประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับคณะ มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานอื่นๆ ในการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตาม เพศ ชั้นปี และคณะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. นำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงหรือพัฒนางานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2557 ภาคปกติ จำนวน 10,486 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2557 ซึ่งใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (ยานินทร์ ศิลป์จารุ, 2552) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 386 คน

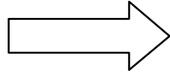
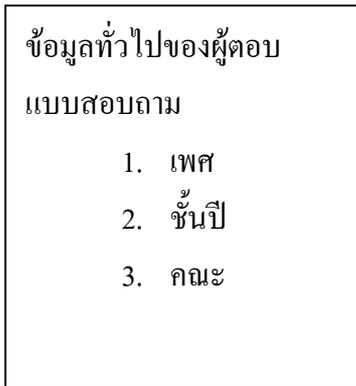
สมมุติฐาน

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่อยู่คณะต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาแตกต่างกัน

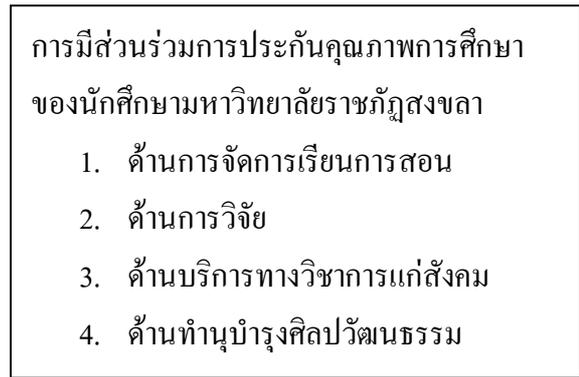
กรอบแนวคิด

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยศึกษาจากแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบความคิด ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

นิยามศัพท์เฉพาะ

การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่นักศึกษาเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนของการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการตามแผน การกำกับติดตาม การประเมินผล ตามวงจรคุณภาพ PDCA

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินกิจกรรมและภารกิจต่างๆ ทั้งทางด้านวิชาการ และการบริการ/การจัดการ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษาทั้งผู้รับบริการโดยตรง คือ ผู้เรียน และผู้ปกครอง ผู้รับบริการทางอ้อม คือ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคม โดยรวมว่าการดำเนินงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพ หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้กำหนดไว้และมีระบบและกลไก (PDCA) ในการควบคุมตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพตามดัชนีบ่งชี้ที่กำหนด เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนได้มั่นใจในสถาบันนั้นๆ ว่าสามารถให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาทุกชั้นปี ทั้ง 7 คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีในปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 5

คณะ หมายถึง คณะในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาทั้ง 7 คณะ ดังนี้

- คณะครุศาสตร์
- คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- คณะวิทยาการจัดการ
- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- คณะเทคโนโลยีการเกษตร
- คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- คณะศิลปกรรมศาสตร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎี
2. การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา
3. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
4. แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
5. การประกันคุณภาพภายนอก
6. การประเมินคุณภาพภายนอก
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎี (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษาภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ

- 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว
- 2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการรับประกันของคุณภาพการศึกษา
- 3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน
- 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้อาศัยเป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาด้วยความจำเป็นดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้นๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

2) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล

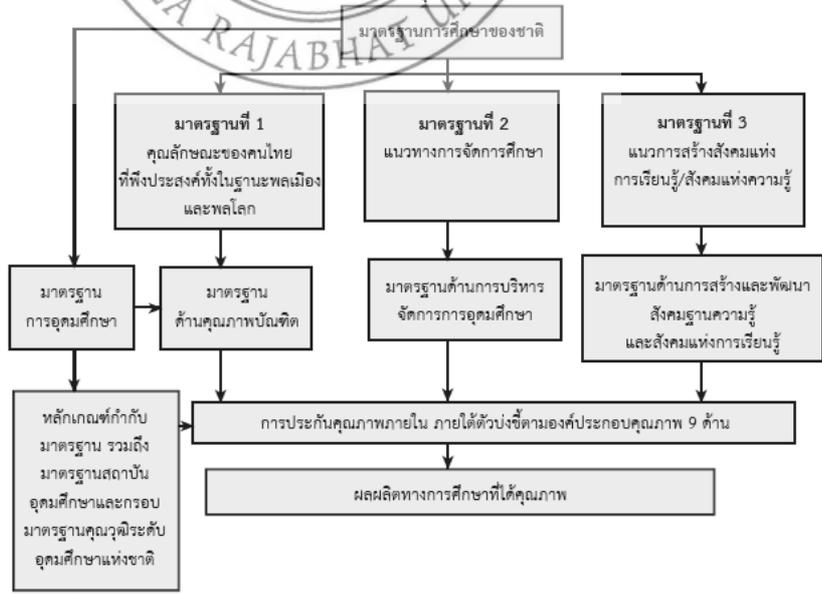
3) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็งจุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

- 4) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด
- 5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 34 ได้กำหนดให้ คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อยทั้ง 3 ด้านนี้อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ นอกเหนือจากมาตรฐานการอุดมศึกษาที่เป็นมาตรฐานแม่บทแล้ว คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัย

ชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก นอกจากนี้ ยังได้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา โดยกำหนดให้คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา ยังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ อาทิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่อง ในทุกระดับการศึกษา ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด ทั้งมาตรฐานการศึกษา ระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และสัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่นๆ รวมถึงกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพ การศึกษา สามารถแสดงในภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability) ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่ พิจารณาเสนอ นโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีรายละเอียดดังนี้

กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา หลังจากที่มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา ได้เสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ซึ่งต่อมาได้จัดทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2545 เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติสาระสำคัญของประกาศฉบับนี้ระบุให้ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งให้มีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน หรือ โดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รวมถึงสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะ

วิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดนโยบายหลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการตรวจสอบและประเมินระบบกลไกและประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา

หลังจากดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ. 2545 ไประยะหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสอง โดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ยังคงไว้ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯ พ.ศ. 2545 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง ต่อมาในปี 2553 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 แทนฉบับเดิม โดยรวมการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของการศึกษาทุกระดับไว้ในฉบับเดียวกัน มีคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาทำหน้าที่หลัก 2 ประการคือ 1) วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ 2) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา โดยนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการปรับเปลี่ยนให้ระบบการประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย การประเมินคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ และกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

1. หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้พิจารณาจากประเด็น ต่อไปนี้

1. ระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด
2. ผลการปฏิบัติงานของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่กำหนดไว้
3. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

2. วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้ใช้แนวปฏิบัติดังนี้

1. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหารและติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ตลอดจนประสานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

3. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

4. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังนี้ (1) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (3) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (4) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (5) อุปกรณ์การศึกษา (6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (7) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร

ทั้งนี้ ให้แต่ละคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามที่เห็นสมควร โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะวิชาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

3. การรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อ สภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

4. การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด

ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

1. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

2. มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานเป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ยังต้องดำเนินการให้ได้ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ เป็นข้อกำหนดของการประกันคุณภาพภายในที่พัฒนาขึ้นในองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่ (1) ประชาชน ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ (2) การผลิตบัณฑิต (3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงินและงบประมาณ และ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ซึ่งตัวบ่งชี้ดังกล่าวสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

3. กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการระดับ นโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพ พร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือ

สาขาวิชา ระดับคณะวิชา ไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

4. ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

การวิเคราะห์และวัดผลดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ภาควิชา คณะวิชา และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็วดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดีมีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

การประกันคุณภาพภายนอก (สำนักประกันคุณภาพการศึกษา, 2558)

การประกันคุณภาพภายนอก (External Quality Assurance) เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

รูปแบบและวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งมีหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

- 1) เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสิน การจับผิด หรือการให้คุณ – ให้โทษ
- 2) ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (evidence-based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)
- 3) มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับควบคุม

3. ความสำคัญของการประเมินคุณภาพภายนอก

การประเมินคุณภาพภายนอก มีความสำคัญและมีความหมายต่อสถานศึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ดังต่อไปนี้

ประการที่ 1 เป็นการส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานและพัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพอย่างต่อเนื่อง

ประการที่ 2 เพิ่มความมั่นใจและคุ้มครองประโยชน์ให้ผู้รับบริการทางการศึกษาว่าสถานศึกษาได้จัดการศึกษามุ่งสู่คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีความสามารถ และมีความสุขเพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

ประการที่ 3 สถานศึกษาและหน่วยงานที่กำกับดูแล เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นมีข้อมูลที่จะช่วยตัดสินใจในการวางแผนและดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการและบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด

ประการที่ 4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับนโยบายมีข้อมูลสำคัญในภาพรวมเกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษาทุกระดับทุกสังกัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแผนนโยบายทางการศึกษาและการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การพัฒนาระบบและเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก

ความหมายของผู้ประเมินภายนอก

ผู้ประเมินภายนอก หมายถึง บุคคลทั้งที่เป็นนักวิชาการ/วิชาชีพ หรือผู้ประกอบการ ผู้แทนชุมชนที่มีคุณสมบัติตามที่ สมศ. กำหนด และได้รับการรับรองจาก สมศ. ให้ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ผู้ประเมินภายนอก คือ คุณหมอโรงเรียนนั่นเอง

- คุณสมบัติของผู้ประเมินภายนอก

การประเมินคุณภาพภายนอกอย่างสร้างสรรค์เพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญหรือคุณวุฒิ พร้อมทั้งบุคลิกภาพและเจตคติที่เหมาะสมของผู้ประเมินภายนอก สมศ. จึงกำหนดคุณสมบัติเบื้องต้น และคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับผู้ที่ได้รับการรับรองและแต่งตั้งเป็นผู้ประเมินภายนอกดังนี้

- คุณสมบัติเบื้องต้น

- 1) อายุไม่ต่ำกว่า 30 ปีบริบูรณ์ แต่ต้องไม่เกิน 65 ปี ในวันที่ยื่นใบสมัคร
- 2) มีสัญชาติไทย
- 3) สามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลา
- 4) มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์การทำงานที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพเป็นที่ยอมรับและไม่เคยถูกลงโทษทางจริยธรรม

5) ในกรณีที่เป็นข้าราชการต้องได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้บังคับบัญชาระดับกรมขึ้นไปให้สามารถเป็นผู้ประเมินภายนอกและทำการประเมินภายนอกได้

6) มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความมุ่งหมาย หลักการ แนวการจัดการศึกษา การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบ

7) มีความรู้และมีทักษะด้านการประเมินผล ได้แก่ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปและให้ข้อเสนอแนะ และการเขียนรายงาน

8) มีทักษะในการสื่อสารด้วยวาจา

9) มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ รอบคอบและสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

10) มีบุคลิกภาพ สุภาพเรียบร้อย

11) มีเจตคติที่ดีต่อสถานศึกษา เป็นกัลยาณมิตร มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่นและมีความสามารถในการประสานงาน

- ผู้ประเมินต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

1) เป็นผู้มีความพิการหรือจิตบกพร่องอันเป็นเหตุให้เป็นผู้หย่อนสมรรถภาพในการเป็นผู้ประเมินภายนอก

2) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

3) อยู่ในระหว่างลงโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

4) เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

5) ในกรณีของผู้ที่เคยรับราชการต้องไม่เคยได้รับโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

- คุณสมบัติเฉพาะ

1) สำเร็จหลักสูตรการฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอกของสำนักงาน ผ่านการทดสอบและการประเมินตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด และได้รับการรับรองให้เป็นผู้ประเมินภายนอก

2) มีคุณสมบัติอื่นๆ ตามที่สำนักงานกำหนด

- จรรยาบรรณของผู้ประเมินภายนอก

ผู้ประเมินภายนอกต้องปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้โดยยึดจรรยาบรรณต่อไปนี้เป็นหลัก

1) มีความเที่ยงตรง เป็นกลาง โปร่งใส มีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้รายงานสิ่งที่ค้นพบตามความเป็นจริงอย่างชัดเจน มีเหตุผล มีหลักฐานสนับสนุนและมีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่

ยอมให้อิทธิพลใดเบี่ยงเบนผลการประเมินให้ผิดไปจากความเป็นจริง การรายงาน โดยปกปิด
ข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือเป็นกรรายงานเท็จด้วย

2) ต้องไม่ประพฤติให้เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียงของตนหรือแก่ชื่อเสียงของสำนักงาน

3) รักษาความลับของข้อมูลสารสนเทศส่วนบุคคลและสถานศึกษาที่ได้รับระหว่างการ
ตรวจเยี่ยมและการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างเคร่งครัด

4) ไม่รับและไม่เรียกร้องในสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพภายนอก
สถานศึกษา เช่น ไม่รับอามิสสินจ้าง รางวัล ของขวัญ ของกำนัล การต้อนรับ การรับรองและการ
อำนวยความสะดวกจากสถานศึกษาที่เกินความจำเป็น

5) ไม่แสวงหาผลประโยชน์ให้ตัวเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมโดยใช้
ข้อมูลใดๆ ซึ่งสำนักงานยังไม่ได้เผยแพร่ต่อสาธารณะ และไม่ดำเนินการใดๆ ในลักษณะที่อาจ
ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ต่อสำนักงาน

6) ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ตามมาตรฐานการประเมิน
คุณภาพภายนอกที่สำนักงานกำหนด

7) ผู้ประเมินภายนอกต้องไม่นำบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพภายนอกเข้า
ไปในสถานศึกษาที่ทำการประเมิน

8) ผู้ประเมินต้องไม่เป็นที่ปรึกษาหรือวิทยากรให้กับสถานศึกษาเนื่องจากอาจเกิด
ผลประโยชน์ทับซ้อน

- บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมินภายนอก

ในการประเมินคุณภาพภายนอก ผู้ประเมินภายนอกจะต้องปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพโดย
ยึดถือบทบาทในลักษณะ “เพื่อนร่วมวิชาชีพ” และเป็น “กัลยาณมิตร” กับสถานศึกษาและชุมชนที่
ต่างฝ่ายต่างเรียนรู้จากกันและกัน หน้าที่สำคัญของคณะผู้ประเมินภายนอก มีดังนี้

1) ตรวจเยี่ยมสถานศึกษา สร้างความเข้าใจและเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการประเมินเพื่อ
พัฒนาคุณภาพ ให้กับบุคลากรของสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง

2) รวบรวมข้อมูลและตรวจสอบหลักฐานข้อมูลเพื่อยืนยันสภาพความเป็นจริงในการ
พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามที่สถานศึกษาได้รายงานไว้ในรายงานการประเมินตนเอง และตาม
หลักฐานที่สะท้อนสภาพความเป็นจริงที่ไม่ได้อยู่ในรายงานการประเมินตนเอง

3) ตรวจสอบกระบวนการและวิธีการที่สถานศึกษาใช้ในการได้มาซึ่งข้อมูลรวมทั้ง
หลักฐานที่ระบุในรายงานการประเมินตนเองมีความเหมาะสม ครบคลุมและน่าเชื่อถือเพียงใด

4) ตรวจสอบผลการพัฒนาเทียบกับเป้าหมาย/แผนพัฒนาของสถานศึกษาและ
มาตรฐานการศึกษาที่ สมศ. กำหนดเพื่อการประเมินภายนอก รวมทั้งตรวจสอบเป้าหมาย/
แผนพัฒนาที่สถานศึกษาจะดำเนินการต่อไป เพื่อดูความสอดคล้องกับผลการประเมิน

5) ประมวล วิเคราะห์ข้อมูล และประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานประเมินภายนอก พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะแก่สถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

6) รายงานผลการประเมินคุณภาพสถานศึกษาต่อ สมศ.

5. การติดตามประเมินผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมศ. มีการควบคุมคุณภาพของผู้ประเมินหลายกระบวนการด้วยกัน นับตั้งแต่การให้ใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินภายนอก สมศ. มีมาตรการควบคุม โดยกำหนดระยะเวลาการเป็นผู้ประเมินภายนอก 3 ปี หากผู้ประเมินภายนอกมีความประพฤติ หรือปฏิบัติผิดจรรยาบรรณตามเกณฑ์ที่ สมศ. กำหนดในขั้นแรกจะเป็นการกล่าวตักเตือนในเบื้องต้น ขั้นต่อมาเป็นการถอดถอนใบอนุญาต ซึ่งไม่สามารถเป็นผู้ประเมินภายนอกได้อีก

แนวทางในการควบคุมซึ่งเป็นแนวทางที่คู่ขนานมาด้วยกันก็คือการควบคุมโดยการประเมินจากสถานศึกษาที่ได้รับการประเมินภายนอกแล้วรวมถึงการควบคุมที่ได้รับความร่วมมือจากวุฒิสภาจากโครงการคลังสมองในพระราชดำริสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ ร่วมกับคณะกรรมการตรวจสอบประเมินผลเป็นผู้ร่วมติดตามประเมินผู้ประเมินภายนอก นอกจากนี้ในการควบคุม คุณภาพของผู้ประเมินภายนอก สมศ. ได้ให้การสนับสนุนหน่วยประเมินภายนอกให้มีระบบการติดตามของหน่วยประเมินภายนอกเองด้วย เพื่อให้มีมาตรฐานสมดังเจตนารมณ์ที่หน่วยประเมินภายนอกจะต้องมีระบบการพัฒนาผู้ประเมินภายนอกของหน่วยประเมินเอง

6. ผู้ประเมินภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมศ. ได้เริ่มกระบวนการคัดเลือกผู้ประเมินภายนอกโดยวิธีการจัดให้มีการฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอก โดยประเภทของผู้ประเมินภายนอกในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 3 ประเภทด้วยกัน คือ

- ประเภทที่ 1 ประเภทนิติบุคคล กระบวนการในการคัดเลือกผู้ประเมินภายนอกประเภทที่ 1 สมศ. มีคณะกรรมการฯ พิจารณาคุณสมบัติ ในเบื้องต้นแล้วดำเนินการสอบคัดเลือกเข้ารับการฝึกอบรม ผู้ที่จะผ่านการอบรมและได้รับการรับรองจาก สมศ. ต้องผ่านเกณฑ์ในการพิจารณา 5 ข้อด้วยกัน คือ

1. เวลาในการเข้ารับการอบรมเต็มเวลา
2. สอบได้คะแนนตามหลักสูตรการอบรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
3. มีความสามารถในการทำงานเป็นทีมและมีมนุษยสัมพันธ์ดี
4. มีความสามารถในการทำงานเป็นทีมและมีมนุษยสัมพันธ์ดี
5. เป็นผู้ที่มีความสามารถประเมินสถานศึกษาได้ตรงสภาพจริงและจัดทำรายงานประเมินผลตามรูปแบบที่กำหนดและมีคุณภาพไม่ต่ำกว่าระดับดี

- ประเภทที่ 2 ประเภทคณะบุคคล อยู่ในระหว่างการพิจารณาระบบคุณสมบัติและเกณฑ์ในการคัดเลือก

- ประเภทที่ 3 สถาบันอุดมศึกษา ผู้ประเมินที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สมศ. ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ทั่วประเทศ

7. การแจ้งความจำเป็นของสถานศึกษาเพื่อขอรับการประเมินภายนอก

สถานศึกษาที่จัดทำรายงานการประเมินตนเองแล้ว สามารถจัดส่งรายงานการประเมินตนเองไปยังหน่วยงานต้นสังกัด และสำเนาส่ง สมศ. จำนวน 2 ชุด เพื่อแจ้งความจำเป็นขอรับการประเมินภายนอกจาก สมศ. ได้ทันที

8. การแจ้งความจำเป็นของสถานศึกษาเพื่อขอรับการประเมินภายนอก

การประเมินสถานศึกษา สำหรับระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สมศ. มีการจัดสรรสถานศึกษาให้หน่วยประเมินภายนอกเป็นระบบ โดยใช้ Computer ในการจัดสรรสถานศึกษา และมีคณะกรรมการพิจารณาแผนการประเมินของหน่วยประเมินอย่างเป็นระบบก่อนที่จะดำเนินการจัดสรรสถานศึกษาให้กับหน่วยประเมินในแต่ละแห่งอย่างโปร่งใสและยุติธรรม นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาและสร้าง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อการจัดเก็บข้อมูลหน่วยประเมินข้อมูลผู้ประเมินภายนอก ให้สามารถสืบค้นและประมวลผลข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เชวงศักดิ์ เขียวเงิน (2543) ทำวิจัยเรื่องการดำเนินงานการประกันคุณภาพของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถาบัน คณะ ศูนย์/สำนักและ โปรแกรมวิชาของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร และปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน คณะ ศูนย์/สำนัก และ โปรแกรมวิชาของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร รวมทั้งเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ศูนย์/สำนัก และ โปรแกรมวิชาของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพตามคำสั่งของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรจำนวน 186 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) กระบวนการควบคุมคุณภาพการศึกษา ในด้านการกำหนดกลไกดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก

ฉวีวรรณ บุญคุ้ม (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏนครปฐม เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระบบการประกันคุณภาพการศึกษา 2) ศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา 3) ศึกษาปัญหา

อุปสรรคและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏนครปฐม ทำการศึกษาโดยใช้เทคนิค triangulation ด้วยวิธีการศึกษาหลายวิธี (muti-methods) การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสอบถาม สัมภาษณ์ และการศึกษาจากเอกสาร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์และผู้บริหารของสถาบันราชภัฏนครปฐมที่ปฏิบัติราชการอยู่ในปีการศึกษา 2542 ผู้บริหารซึ่งเป็นตัวแทนในคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏนครปฐม ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักสถาบันราชภัฏนครปฐม และจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่แบบสอบถาม แบบบันทึกการสัมภาษณ์ และแบบสัมภาษณ์

ผลการวิจัย พบว่า สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏนครปฐม อยู่ในขั้นตอนของการควบคุมและตรวจสอบคุณภาพ โดยสถาบันราชภัฏนครปฐมได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันขึ้น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นในระดับสถาบัน ระดับคณะ ศูนย์ สำนัก พร้อมทั้งกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการและอนุกรรมการดังกล่าว สำหรับการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานในสถาบันให้หน่วยงานกำหนดแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของตนเอง มีการพิจารณากำหนดปัจจัย ตัวชี้วัด และหลักฐานแสดงให้มีความเหมาะสมทั้งกับหน่วยงาน มีการสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับอาจารย์และบุคลากรของหน่วยงาน รวมทั้งการเตรียมการติดตาม ตรวจสอบ และรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานตนเอง ผลการดำเนินงานในปีที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพที่กำหนดไว้ทั้ง 13 ปัจจัยนั้น พบว่าสถาบันได้มีการดำเนินการตามปัจจัยดังกล่าวแล้วทั้ง 13 ปัจจัย โดยปัจจัยที่ 1 (ปรัชญา พันธกิจและวัตถุประสงค์) มีผลการดำเนินงานทุกเรื่องอยู่ในระดับที่พอใช้ได้ ปัจจัยที่ 2 (หลักสูตร) ปัจจัยที่ 3 (อาจารย์) ปัจจัยที่ 5 (การจัดการเรียนการสอน) และปัจจัยที่ 9 (การเงินและงบประมาณ) มีผลการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่พอใช้ได้ ปัจจัยที่ 12 (การวิจัย) มีผลการดำเนินงานอยู่ทั้งในระดับที่พอใช้ได้และต้องปรับปรุงแก้ไข ปัจจัยที่ 6 (กิจการนักศึกษา) ปัจจัยที่ 8 (การบริหารและการจัดการ) ปัจจัยที่ 10 (บุคลากรสนับสนุน) และปัจจัยที่ 11 (อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม) มีผลการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ปัจจัยที่ 4 (นักศึกษา) ปัจจัยที่ 7 (แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้) และปัจจัยที่ 13 (การติดตามและรายงาน) มีผลการดำเนินงานทั้งหมดอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงแก้ไข สำหรับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ได้แก่ปัจจัยหลักทั้ง 13 ปัจจัย โดยปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระบบประกันคุณภาพมากที่สุดคือ อาจารย์ รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการของสถาบัน

อุปสรรคที่สำคัญในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ได้แก่ การขาดแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการประกันคุณภาพการศึกษา ความไม่ชัดเจนในเรื่องนโยบายและระบบประกันคุณภาพการศึกษา คุณภาพของนักศึกษาที่ต่ำกว่าสถาบันอุดมศึกษาอื่น อาจารย์และบุคลากรของสถาบันยังไม่เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา และไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเท่าที่ควร สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ สถาบันต้องมีแผนและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและครอบคลุมภารกิจของสถาบันในทุกด้าน มีการติดตามงานอย่างจริงจัง รวมทั้งบุคลากรจากทุกหน่วยงานต้องให้ความร่วมมือ โดยสถาบันต้องสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์และบุคลากรของสถาบันได้รับทราบเรื่องการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง มีการให้ความรู้ และคำแนะนำในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนอย่างเพียงพอจากผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องการประกันคุณภาพ

กวี ครอบแก้ว (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ 2) ศึกษาระดับของปัจจัยด้านผู้บริหาคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา อาจารย์ผู้สอน การมีส่วนร่วม และการวางแผน ของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ทุกคุณระหว่างปัจจัยด้านผู้บริหาคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา อาจารย์ผู้สอน การมีส่วนร่วม และการวางแผน ของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ 4) สร้างสมการพยากรณ์ทำนายความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ โดยใช้ปัจจัยด้านผู้บริหาคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา อาจารย์ผู้สอน การมีส่วนร่วม และการวางแผน ของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ

ผลวิจัยพบว่า ความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับกลาง ปัจจัยด้านผู้บริหาคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา อาจารย์ผู้สอน การมีส่วนร่วม และการวางแผนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และมีด้านเดียวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ ปัจจัยด้านผู้บริหาคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา อาจารย์ผู้สอน การมีส่วนร่วม และการวางแผน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ เมื่อใช้การถดถอยพหุคูณแบบหลายขั้นตอน พบว่า มีกลุ่มตัวแปร 2 ตัว ที่มีนัยสำคัญของการพยากรณ์ความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ คือ ด้านการวางแผน ด้านการบริหาร โดยกลุ่มตัวแปรเหล่านี้มีอำนาจในการพยากรณ์ได้ ร้อยละ 45.10

สมพิศ อยู่สุขสวัสดิ์ (2546) ได้ศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษาตามความคิดเห็นของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนคร

เหนือ ในเรื่องกลไกการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมของบุคลากร และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรของวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานอยู่ในปีการศึกษา 2546 จำนวน 130 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานเพื่อการวิจัยระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยใช้โปรแกรม SPSS

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรในด้านกลไกการดำเนินงานและการมีส่วนร่วมของบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และบุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าร้อยละ 60 แต่ยังมีความต้องการให้มีการเผยแพร่ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างทั่วถึง

รำไพ หมั่นสระเกษ (2545) ได้ทำการศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลตามทศนะคติของคณาจารย์พยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการเตรียมพร้อมเพื่อรับการตรวจสอบจากภายนอก และเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ คณาจารย์พยาบาล จำนวน 278 คน ในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุรธานี วิทยาลัยพยาบาลราชชนนี นครพนม และวิทยาลัยพยาบาลราชชนนี ขอนแก่น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลวิจัยศึกษา พบว่า

1. การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อมองรายด้าน พบว่า ด้านการเตรียมการประกันคุณภาพการศึกษามีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการเตรียมพร้อมเพื่อรับการตรวจสอบจากภายนอก มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง

2. การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาล จำแนกตามขนาดของวิทยาลัยพยาบาล พบว่า มีระดับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการ พบว่า มีระดับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ปัญหาอุปสรรคที่พบจากการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ของวิทยาลัยพยาบาล พบว่า มีปัจจัยที่เป็นปัญหาอุปสรรคใน 3 ด้าน คือ ด้านผู้นำ ด้านการบริหารจัดการ และด้านบุคลากร

5. ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขตามปัญหาอุปสรรคส่วนใหญ่ที่พบในแต่ละด้าน มีตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารวิทยาลัยพยาบาลควรส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของทีมงานและบุคลากรอย่างจริงจัง ควรเริ่มต้นพัฒนาระบบใหม่อีกครั้งโดยทำอย่างเป็นระบบต่อเนื่องคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ และควรพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาให้มากขึ้น โดยควรพัฒนาหลายรูปและอย่างต่อเนื่อง

จกกลนี้ ปรารภ (2546) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกาฬสินธุ์ และวิทยาเขตขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 ของสถาบันราชมงคล วิทยาเขตกาฬสินธุ์ และวิทยาเขตขอนแก่น จำแนกตามบุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน และวิทยาเขตกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และเจ้าหน้าที่ ในปีการศึกษา 2545 จำนวน 158 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหาร ครูผู้สอน และเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 ของสถาบันราชมงคล วิทยาเขตกาฬสินธุ์ และวิทยาเขตขอนแก่น อยู่ในระดับมาก

2. ผู้บริหาร ครูผู้สอน และเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 ของสถาบันราชมงคล วิทยาเขตกาฬสินธุ์ และวิทยาเขตขอนแก่น อยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 ของสถาบันราชมงคล จำแนกตามบุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน และวิทยาเขต พบว่า มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 ของสถาบันราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามบุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน และวิทยาเขต พบว่า มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิมล กิตติรัศมิ์ปัญญา (2543) วิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มวิชาการสอบประกันคุณภาพการศึกษาของ นักศึกษาสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มวิชาการสอบประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มวิชาการสอบประกันคุณภาพ การศึกษาจำแนกตามตัวแปรอิสระรวมทั้งหาค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและสร้างสมการถดถอยหรือสมการพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มวิชาการสอบประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ทุกสาขาวิชา ทุกวิชาเอกที่เริ่มเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2541 และเข้าสอบประกันคุณภาพ จำนวน 107 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มวิชาการสอบ ประกันคุณภาพการศึกษา ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS for Windows Version 9.0 เพื่อคำนวณค่าสถิติ ได้แก่ สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ค่าทดสอบที (t-test) ค่าทดสอบความแปรปรวน (F-test) ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ 1. กลุ่มสอบประกันคุณภาพการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ ตัวแปรด้านลักษณะสถานภาพทั่วไป ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มวิชาการสอบประกันคุณภาพของนักศึกษา ได้แก่ อาชีพของบิดา การศึกษาสูงสุดของบิดา และการศึกษาสูงสุดของมารดา 2. กลุ่มสอบประกันคุณภาพการศึกษาวิชาภาษาไทย ตัวแปรอิสระหรือตัวพยากรณ์ที่ถูก คัดเลือกเข้าไปในสมการถดถอยมี 5 ตัว ได้แก่ เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาไทย การอบรมก่อน สอบประกันคุณภาพ เพศ เจตคติต่อวิชาภาษาไทย ถูกคัดเลือกเข้าไปอยู่ในสมการถดถอยหรือสมการพยากรณ์ลำดับที่ 1, 2, 3, 4 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และรายได้เฉลี่ยของบิดา/มารดาต่อเดือน ถูกคัดเลือกเข้าไปอยู่ในสมการถดถอยหรือสมการ พยากรณ์ลำดับที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 3. กลุ่มสอบประกันคุณภาพการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ ตัวแปรอิสระหรือตัวพยากรณ์ที่ถูก คัดเลือกเข้าไปในสมการถดถอยมีเพียง 1 ตัว คือ เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัย สำคัญที่ระดับ 0.01 4. กลุ่มสอบประกันคุณภาพ การศึกษาวิชาคอมพิวเตอร์ ตัวแปรอิสระหรือตัวพยากรณ์ที่ถูก คัดเลือกเข้าไปในสมการถดถอยมี 2 ตัว ได้แก่ การอบรมก่อนสอบประกันคุณภาพ และเกรดเฉลี่ยภาคเรียนที่ 2/2541 ถูกคัดเลือกเข้าไป อยู่ในสมการถดถอยหรือสมการพยากรณ์ ลำดับที่ 1 และ 2 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ตามลำดับ

เสาร์วันดี ผ่านเมือง (2544) ทำวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและ

รูปแบบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากร คือ คณะผู้บริหารและครูอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค เขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 29 แห่งรวมทั้งสิ้น 1,913 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้มาจากการแบ่งเขตการศึกษาและสุ่มตัวอย่างง่ายจากวิทยาลัยเทคนิค เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 14 แห่ง จำนวน 240 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่ง โครงสร้าง และ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window (Statistical Package for Social Sciences)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มาจากวิทยาลัยเทคนิคขนาดใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 25-35 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ตำแหน่งเป็นผู้สอน ประสบการณ์ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา คือ ได้อ่านเอกสาร/ตำราที่เกี่ยวข้อง สภาพการดำเนินงานประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการดำเนินงานทุกด้านเฉลี่ยอยู่ในระดับปาน กลาง ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ ในระดับมาก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ระบบงานภายในสถานศึกษา กรรมการประกันคุณภาพ ภายใน บุคลากรภายในสถานศึกษา ความเข้าใจในระบบประกันคุณภาพ และรูปแบบการประกัน สุขภาพ รูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเกี่ยวกับโครงสร้าง การ ประกันคุณภาพภายใน ส่วนใหญ่เห็นว่าควรมีโครงสร้างแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การวางแผนการดำเนินงานนโยบาย บุคลากร สภาพแวดล้อม เครื่องมืออุปกรณ์ด้าน กระบวนการ ได้แก่ การเรียนการสอน การบริหาร การประกันคุณภาพและด้านผลลัพธ์ ได้แก่ ผล การจัดการเรียนการสอน การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน การบริหารจัดการ การให้บริการ ทางวิชาการ รูปแบบเกี่ยวกับกรดำเนินงานส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าควรมี 6 ขั้นตอน ได้แก่ การเตรียม ความพร้อมของบุคลากร วางแผนการปฏิบัติงาน ดำเนินงานตามแผน ตรวจสอบประเมินผล นำผล การประเมินมาปรับปรุงงาน และจัดทำรายงานการประเมินตนเองหรือรายงานประจำปี รูปแบบ เกี่ยวกับมาตรฐาน / องค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพ ส่วนใหญ่เห็นด้วย ว่าควรมีมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่มาตรฐานด้านผู้เรียน 13 มาตรฐาน 46 ตัวบ่งชี้ ด้านกระบวนการ 7 มาตรฐาน 39 ตัวบ่งชี้ และ ด้านปัจจัย 11 มาตรฐาน 35 ตัวบ่งชี้ รวมเป็น 120 ตัวบ่งชี้ สถานศึกษาส่วนมากมีการดำเนินงาน ประกันคุณภาพโดยมีหลักฐานด้านการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ ตัวบ่งชี้ กรอบการประเมิน เกณฑ์และวิธีการวัดผลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ แผนพัฒนางานประกันคุณภาพภายในให้ความรู้ กับบุคลากรในการทำประกันคุณภาพและทำรายงานประเมินตนเอง และสถานศึกษาส่วนมากมีการ ดำเนินงานแต่ไม่มีหลักฐานด้านการกำหนดภาระงานและความรับผิดชอบของบุคลากรในการทำ ประกันคุณภาพภายใน กำหนดขอบเขตการดำเนินงาน/ขั้นตอนการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการทำ ประกันคุณภาพการศึกษาสภาพและผลการดำเนินงานของสถานศึกษา พัฒนาระบบการประกัน

คุณภาพภายในสถานศึกษาและไม่มี การดำเนินงานด้านแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเข้าร่วมใน คณะประกันคุณภาพ

ดารณี รัตนพาศิ (2544) ทำวิจัยเรื่องปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชลบุรี มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและ เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดย จำแนกตามขนาดของโรงเรียนและอายุการทำงานของครู รวมทั้งศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาด ของโรงเรียนและอายุการทำงานของครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 191 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยเปิดตารางคำนวณ การสุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทิศทาง (Two-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัญหาการ ดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งโดยรวมและรายด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนและอายุการทำงาน ของครู 2. ขนาดของโรงเรียนและอายุการทำงาน มีปฏิสัมพันธ์หรือร่วมกันส่งผลต่อปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของครู โดยรวมและด้านการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการนำแผนการประกันคุณภาพ การศึกษาไปใช้ ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และด้านการ พัฒนาและการปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษา ส่วนขนาดของโรงเรียนและอายุการทำงาน ของครู ไม่ร่วมกันส่งผลต่อปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของครู ในด้านการศึกษาและ การเตรียมรับการประเมินจากองค์กรภายนอก

ขนิษฐา ชาเจริญ (2548) ทำวิจัยเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยป้องกัน ราชอาณาจักรมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาผลของการนำระบบประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ใน วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ศึกษาปัญหาข้อจำกัดในการปฏิบัติและแนวทางแก้ไขระบบการ ประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร และแบบสอบถามสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาฯ จำนวน 35 คน ผลการศึกษาวิจัย พบว่าการนำระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาตามแนวทางที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) และกองทัพที่ได้กำหนดไว้ นั้นมี เพียง 6 องค์ประกอบ 34 ดัชนี/ตัวบ่งชี้ ที่มีความเหมาะสมคิดเป็น ร้อยละ 40.46 ของ ดัชนี/ตัวบ่งชี้ ทั้งหมดที่ใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา ปัจจุบันเนื่องจากหลักสูตรของวิทยาลัยป้องกัน ราชอาณาจักรมีความแตกต่างไปจากสถานศึกษาตามปกติทั่วไป ดังนั้นการนำระบบและกลไกการ ประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ในวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรให้ได้มีประสิทธิภาพและเกิด ประสิทธิภาพผลดี ควรมีการปรับเปลี่ยน องค์ประกอบ ดัชนี/ตัวชี้วัด ให้มีความเหมาะสมกับลักษณะการ บริหารจัดการศึกษาของวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รวมทั้งผู้บริหารของวิทยาลัยป้องกัน

ราชอาณาจักรเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาส่งเสริมการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยกำหนดให้การประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของงานปกติประจำจัดตั้งหน่วยงานการประกันคุณภาพการศึกษาและกำหนดผู้รับผิดชอบโดยตรงให้มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าทุกสถาบันการศึกษามีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การประกันคุณภาพ และปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขด้านการประกันคุณภาพ ซึ่งอุปสรรคและปัจจัยต่อความสำเร็จขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน เจ้าหน้าที่ รวมถึงนักศึกษา และการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้นสำหรับงานวิจัยฉบับนี้เล็งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพจึงทำการศึกษาร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปรับปรุงหรือพัฒนางานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนั้นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้จึงได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นดังนี้

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2557 ภาคปกติ จำนวน 10,486 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane (ธานินทร์, 2552) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 386 คน จำแนกตามคณะ ดังตารางที่ 3.1

สูตร	$N = \frac{N}{1+N(e)^2}$
เมื่อ	N = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N = ขนาดของประชากรที่ใช้ในการวิจัย
	E = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

แทนค่าจำนวนประชากรนักศึกษามีจำนวน 10,486 ขอมรับค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้ 5% หรือ .05 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} &= \frac{10,486}{1+10,486(.05)^2} \\ &= \frac{10,486}{1+10,486(.0025)} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{10,486}{1+26.215} \\
 &= \frac{10,486}{27.215} \\
 &= 385.30 \text{ หรือ } 386 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

คณะ	จำนวนประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
ครุศาสตร์	1,424	52
มนุษยศาสตร์	1,546	57
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1,920	70
วิทยาการจัดการ	3,478	128
เทคโนโลยีการเกษตร	764	28
ศิลปกรรมศาสตร์	615	23
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	739	28
รวม	10,486	386

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) มีข้อความจำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อความจำนวน 4 ด้าน คือ

ด้านการจัดการเรียนการสอน	หัวข้อย่อยจำนวน 7 ข้อ
ด้านการวิจัย	หัวข้อย่อยจำนวน 4 ข้อ
ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม	หัวข้อย่อยจำนวน 5 ข้อ
ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	หัวข้อย่อยจำนวน 4 ข้อ
รวม	20 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของนักศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended)

วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือในงานวิจัยนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาและเขียนแบบสอบถามจาก เอกสาร บทความ หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการทำแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามโดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์ของงานวิจัย
3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษา จำนวน 30 ชุด เมื่อนำข้อมูลที่ทดลองใช้ไปตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach โดยได้ค่าความน่าเชื่อถือเท่ากับ 0.8640 แสดงดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละด้าน

ด้าน	ค่าความเชื่อมั่น
การจัดการเรียนการสอน	0.8630
การวิจัย	0.8640
บริการวิชาการแก่สังคม	0.8636
ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	0.8640
รวม	0.8640

4. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยได้ดำเนินการเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. เก็บข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. ประชุมเพื่อทำความเข้าใจกับกลุ่มนักศึกษาที่เป็นทีมเก็บข้อมูลที่จะเข้าไปทำการเก็บข้อมูลของนักศึกษาแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในเรื่องของข้อคำถามและกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

3. นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาเปลี่ยนเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกลงในโปรแกรม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตามขั้นตอน ดังนี้

1. การคำนวณหาสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

2. การคำนวณหาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D)

ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่านำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ได้ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2552)

ระดับความคิดเห็น	ค่านำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
น้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
น้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
มาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
มากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยค่าความคิดเห็น กำหนดเป็นช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	แปลความว่า	มีความคิดเห็นน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	แปลความว่า	มีความคิดเห็นน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	แปลความว่า	มีความคิดเห็นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	แปลความว่า	มีความคิดเห็นมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	แปลความว่า	มีความคิดเห็นมากที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านชั้นปี และด้านคณะ โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 และ ข้อ 3

5. การคำนวณหาข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของศึกษาที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ที่มีลักษณะแบบปลายเปิด (Open-Ended) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าความถี่ (Frequency) โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จากการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามชั้นปี และจำแนกตามคณะ โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 และ ข้อ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีจำนวน 3 ข้อดังนี้

1. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	140	36.27
หญิง	246	63.73
โดยภาพรวม	386	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.73 ที่เหลือเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 36.27

2. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านชั้นปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านชั้นปี แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
1	35	9.07
2	101	26.17
3	132	34.20
4	114	29.53
5	4	1.04
โดยภาพรวม	386	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมาได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 29.53 รองลงมาได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 26.17 รองลงมาได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 9.07 และน้อยที่สุดได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 1.04

3. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านคณะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านคณะ แสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านคณะ

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
ครุศาสตร์	52	13.47
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	57	14.77
วิทยาการจัดการ	128	33.16
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	70	18.13
เทคโนโลยีการเกษตร	28	7.25
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	28	7.25
ศิลปกรรมศาสตร์	23	5.96
โดยภาพรวม	386	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ได้แก่ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 33.16 รองลงมาได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 18.13 รองลงมาได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 14.77 รองลงมาได้แก่ คณะครุศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 13.47 รองลงมาได้แก่ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 7.25 และคณะที่มีการตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 5.96

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

1. การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม แสดงดังตารางที่ 4.4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.91	0.52	มาก
2. ด้านการวิจัย	3.89	0.60	มาก
3. ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม	3.91	0.50	มาก
4. ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.92	0.52	มาก
โดยภาพรวม	3.91	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{x} = 3.92$, $SD = 0.52$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการวิจัย ($\bar{x} = 3.89$, $SD = 0.60$)

2. การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกเป็นรายด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีรายการทั้งหมด 7 ข้อ แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
- นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน	4.11	0.73	มาก
- นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนของอาจารย์แต่ละท่าน	3.90	0.67	มาก
- นักศึกษาได้มีการแสดงให้ผู้สอนทราบในสิ่งที่ตนเองสนใจและต้องการเรียนรู้	3.94	0.81	มาก
- นักศึกษาหาโอกาสและสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัยตามศักยภาพของตนเอง	3.75	0.86	มาก
- นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและเพื่อนนักศึกษา	3.89	0.79	มาก
- นักศึกษาสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยใช้กระบวนการ PDCA	3.87	0.78	มาก
- นักศึกษาให้ข้อมูลต่อมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับคุณภาพหรือความเหมาะสมของบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้	3.95	0.82	มาก
โดยภาพรวม	3.92	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$, $SD = 0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความระดับความคิดเห็นในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$) รองลงมาได้แก่ นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ข้อมูลต่อมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับคุณภาพหรือความเหมาะสมของบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$) รองลงมาได้แก่ นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ผู้สอนทราบในสิ่งที่ตนเองสนใจและต้องการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$) รองลงมาได้แก่นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนของอาจารย์แต่ละท่าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$) รองลงมาได้แก่นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและเพื่อนนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$) รองลงมาได้แก่นักศึกษาสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยใช้กระบวนการ PDCA อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$) และนักศึกษามีส่วน

ร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสและสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัยตามศักยภาพของตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$)

2.2 ด้านการวิจัย มีรายการทั้งหมด 4 ข้อ แสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
- นักศึกษามีส่วนร่วมและเรียนรู้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์	3.95	0.73	มาก
- นักศึกษาได้มีการศึกษาและลงมือทำงานวิจัย	3.88	0.79	มาก
- นักศึกษาช่วยเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัย	3.93	0.83	มาก
- นักศึกษาได้นำผลงานวิจัยของอาจารย์ไปใช้อ้างอิง	3.84	0.85	มาก
โดยภาพรวม	3.90	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, $SD = 0.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความระดับความคิดเห็นในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักศึกษามีส่วนร่วมและเรียนรู้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$) รองลงมาได้แก่ นักศึกษามีส่วนร่วมในการช่วยเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$) รองลงมาได้แก่นักศึกษามีส่วนร่วมในการศึกษาและลงมือทำงานวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$) และนักศึกษามีส่วนร่วมในการนำผลงานวิจัยของอาจารย์ไปใช้อ้างอิง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$)

2.3 ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม มีรายการทั้งหมด 5 ข้อ แสดงดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
- นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากชุมชน ในการจัดบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย	4.01	0.69	มาก
- นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการ ต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น	3.88	0.66	มาก
- นักศึกษามีการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.87	0.77	มาก
- นักศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	3.89	0.78	มาก
- นักศึกษาให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมและการดำเนินงานของสโมสรหรือชมรมของนักศึกษา	3.93	0.77	มาก
โดยภาพรวม	3.92	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.92$, $SD=0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความระดับความคิดเห็นในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักศึกษามีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากชุมชนในการจัดบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.01$) รองลงมาได้แก่ นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมและการดำเนินงานของสโมสรหรือชมรมของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.93$) รองลงมาได้แก่นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.89$) รองลงมาได้แก่นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.88$) และนักศึกษามีการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.90$)

2.4 ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีรายการทั้งหมด 4 ข้อ แสดงดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
- นักศึกษาให้ข้อมูลแก่มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.92	0.70	มาก
- นักศึกษาเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.83	0.79	มาก
- นักศึกษาเข้าร่วมโครงการหรือเสนอกิจกรรมที่น่าสนใจต่อมหาวิทยาลัย	3.98	0.76	มาก
- นักศึกษาประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของมหาวิทยาลัยทั้งความประพฤติ กิริยามารยาท การพูดจา และการแต่งกาย	3.96	0.77	มาก
โดยภาพรวม	3.92	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$, $SD = 0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความระดับความคิดเห็นในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักศึกษามีส่วนร่วมในการเข้าร่วมโครงการหรือเสนอกิจกรรมที่น่าสนใจต่อมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) รองลงมาได้แก่ นักศึกษามีส่วนร่วมในการประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของมหาวิทยาลัยทั้งความประพฤติ กิริยามารยาท การพูดจา และการแต่งกาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$) รองลงมาได้แก่ นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลแก่มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) และนักศึกษามีส่วนร่วมในการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพ การศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

สมมติฐานข้อ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

1. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกัน คุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ แสดงดังตารางที่ 4.9 และตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมีส่วนร่วมการ ประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ

ระดับความคิดเห็นส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย	t-Value	P-Value
ระดับความคิดเห็น โดยรวม	1.178	0.239
ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.112*	0.035
ด้านการวิจัย	1.060	0.290
ด้านการบริการวิชาการ	1.457	0.146
ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	1.886	0.060

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ พบว่า ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการ ประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ไม่มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการจัดการ เรียนการสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม

ตัวแปร	N	\bar{x}	SD	t	p
เพศ					
ชาย	140	4.34	0.46	1.178	0.239
หญิง	246	4.29	0.45		

จากตารางที่ 4.10 แสดงว่า เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 (SD = 0.46) และเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย 4.29 (SD = 0.45) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ด้านเพศ แสดงดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน

ตัวแปร	N	\bar{x}	SD	t	P
เพศ					
ชาย	140	3.99	0.50	2.112*	0.035
หญิง	246	3.88	0.53		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 แสดงว่า เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 (SD = 0.50) และเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย 3.88 (SD = 0.53) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 โดยเพศชายมีระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน มากกว่าเพศหญิง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ด้านเพศ แสดงดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย

ตัวแปร	N	\bar{x}	SD	t	p
เพศ					
ชาย	140	3.94	0.59	1.060	0.290
หญิง	246	3.88	0.61		

จากตารางที่ 4.12 แสดงว่า เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 (SD = 0.59) และเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย 3.88 (SD = 0.61) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ด้านเพศ แสดงดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ตัวแปร	N	\bar{x}	SD	t	p
เพศ					
ชาย	140	3.96	0.53	1.457	0.146
หญิง	246	3.89	0.48		

จากตารางที่ 4.13 แสดงว่า เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 (SD = 0.53) และเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย 3.89 (SD = 0.48) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ด้านเพศ แสดงดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวแปร	N	\bar{x}	SD	t	P
เพศ					
ชาย	140	3.99	0.50	1.886	0.060
หญิง	246	3.89	0.53		

จากตารางที่ 4.14 แสดงว่าเพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 (SD = 0.50) และเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย 3.89 (SD = 0.53) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านชั้นปี และด้านคณะ

โดยการใช้สถิติเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 และ ข้อ 3

สมมติฐานข้อ 2 นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีต่างกัน มีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านชั้นปี แสดงดังตารางที่ 4.15 ตารางที่ 4.16 และตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.15 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านชั้นปี

ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	F	P
ระดับความคิดเห็น โดยภาพรวม	2.555*	.039
ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.072	.084
ด้านการวิจัย	3.949*	.004
ด้านการบริการวิชาการ	1.428	.224
ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	1.538	.190

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามชั้นปี พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาโดยภาพรวมและด้านการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริการวิชาการ และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	2.025	.506	2.555*	.039
ภายในกลุ่ม	381	75.484	.198		
รวม	385	77.509			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method)

ตารางที่ 4.17 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยภาพรวม จำแนกตามชั้นปี

	\bar{x}	ชั้นปีที่ 1 $\bar{x} = 3.96$	ชั้นปีที่ 2 $\bar{x} = 3.80$	ชั้นปีที่ 3 $\bar{x} = 3.99$	ชั้นปีที่ 4 $\bar{x} = 3.92$	ชั้นปีที่ 5 $\bar{x} = 3.80$
ชั้นปีที่ 1	3.96	-	0.1598	-0.0209	0.0454	0.1643
ชั้นปีที่ 2	3.80		-	-0.1808	-0.1144	0.0045
ชั้นปีที่ 3	3.99			-	0.0664	0.1852
ชั้นปีที่ 4	3.92				-	0.1189
ชั้นปีที่ 5	3.80					-

จากตารางที่ 4.17 เมื่อทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพด้านชั้นปีเป็นรายคู่ พบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านชั้นปี แสดงดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	2.253	.563	2.072	.084
ภายในกลุ่ม	381	103.59	.272		
รวม	385	105.84			

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ด้านชั้นปี แสดงดังตารางที่ 4.19 และตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	5.61	1.401	3.949*	.004
ภายในกลุ่ม	381	135.19	.355		
รวม	385	140.80			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ตารางที่ 4.20 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ด้านการวิจัยจำแนกตามชั้นปี

\bar{x}	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5	
	$\bar{x} = 3.97$	$\bar{x} = 3.70$	$\bar{x} = 4.01$	$\bar{x} = 3.93$	$\bar{x} = 3.88$	
ชั้นปีที่ 1	3.97	-	0.2660	-0.0361	0.0460	0.0964
ชั้นปีที่ 2	3.70		-	-0.3021*	-0.2200	-0.1696
ชั้นปีที่ 3	4.01			-	0.0821	0.1326
ชั้นปีที่ 4	3.93				-	0.0504
ชั้นปีที่ 5	3.88					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย จำแนกตามสถานภาพด้านชั้นปี

เป็นรายคู่ พบว่า ชั้นปีต่างๆ มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ชั้นปีที่ 3 กับ ชั้นปีที่ 2 โดยชั้นปีที่ 3 มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า ชั้นปีที่ 2 ($Fac_3 = 4.01 > Fac_2 = 3.97$)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการวิชาการ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านชั้นปี แสดงดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการวิชาการ จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	1.402	.351	1.428	.224
ภายในกลุ่ม	381	93.564	.246		
รวม	385	94.967			

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการบริการวิชาการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านชั้นปี แสดงดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	1.675	.419	1.538	.190
ภายในกลุ่ม	381	103.720	.272		
รวม	385	105.395			

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

สมมติฐานข้อ 3 นักศึกษาที่อยู่คณะต่างกัน มีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านคณะ แสดงดังตารางที่ 4.23 ตารางที่ 4.24 และตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.23 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านคณะ

ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	F	P
ระดับความคิดเห็น โดยภาพรวม	42.023*	.000
ด้านการจัดการเรียนการสอน	29.175*	.000
ด้านการวิจัย	21.250*	.000
ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม	29.514*	.000
ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	22.955*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม จำแนกตามคณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6	30.965	5.161	42.023*	.000
ภายในกลุ่ม	379	46.544	0.123		
รวม	385	77.509			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพ การศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ตารางที่ 4.25 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยภาพรวม จำแนก ตามคณะ

	คณะครุศาสตร์ $\bar{x}_1 = 4.44$	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ $\bar{x}_2 = 3.65$	คณะวิทยาการจัดการ $\bar{x}_3 = 3.74$	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี $\bar{x}_4 = 4.02$	คณะเทคโนโลยีการเกษตร $\bar{x}_5 = 3.65$	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม $\bar{x}_6 = 3.89$	คณะศิลปกรรมศาสตร์ $\bar{x}_7 = 4.42$
คณะครุศาสตร์	4.44	0.7902*	0.7029*	0.4185*	0.7867*	0.5510*	0.0211
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.65	-	-0.0873	-0.3718*	-0.0035	-0.2393	-0.7691*
คณะวิทยาการจัดการ	3.74		-	-0.2845*	0.0838	-0.1520	-0.6818*
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.02			-	0.3682*	0.1325	-0.3974*
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.65				-	-0.2357	-0.7656*
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.89					-	-0.5299*
คณะศิลปกรรมศาสตร์	4.42						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพ การศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพด้านคณะ เป็นรายคู่ พบว่า คณะต่างๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี จำนวน 13 คู่ ดังนี้

คู่แรก คณะครุศาสตร์ กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยคณะครุศาสตร์ มี ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_1 = 4.44 > Fac_2 = 3.65$)

คู่ที่สอง คณะครุศาสตร์ กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็น เฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_1 = 4.44 > Fac_3 = 3.74$)

คู่ที่สาม คณะครุศาสตร์ กับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($Fac_1 = 4.44 > Fac_4 = 4.02$)

คู่ที่สี่ คณะครุศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_1 = 4.44 > Fac_5 = 3.65$)

คู่ที่ห้า คณะครุศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ($Fac_1 = 4.44 > Fac_6 = 3.89$)

คู่ที่หก คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_4 = 4.02 > Fac_2 = 3.65$)

คู่ที่เจ็ด คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_7 = 4.042 > Fac_2 = 3.65$)

คู่ที่แปด คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_4 = 4.02 > Fac_3 = 3.74$)

คู่ที่เก้า คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_7 = 4.42 > Fac_3 = 3.74$)

คู่ที่สิบ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_4 = 4.02 > Fac_5 = 3.65$)

คู่ที่สิบเอ็ด คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($Fac_7 = 4.42 > Fac_4 = 4.02$)

คู่ที่สิบสอง คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_7 = 4.42 > Fac_5 = 3.65$)

คู่ที่สิบสาม คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ($Fac_7 = 4.42 > Fac_6 = 3.89$)

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านคณะ แสดงดังตารางที่ 4.26 และตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามคณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6	33.440	5.573	29.175*	.000
ภายในกลุ่ม	379	72.400	.191		
รวม	385	105.84			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's method)

ตารางที่ 4.27 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามคณะ

	คณะครุศาสตร์ $\bar{x}_i = 4.49$	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ $\bar{x}_j = 3.72$	คณะวิทยาการจัดการ $\bar{x}_k = 3.70$	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี $\bar{x}_l = 3.96$	คณะเทคโนโลยีการเกษตร $\bar{x}_m = 3.70$	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม $\bar{x}_n = 3.93$	คณะศิลปกรรมศาสตร์ $\bar{x}_o = 4.45$	
คณะครุศาสตร์	4.49	-	0.7602*	0.7915*	0.5278*	0.7900*	0.5604*	0.0356
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.72	-	0.0243	-0.2394	0.0228	-0.2068	-0.7316*	
คณะวิทยาการจัดการ	3.70		-	-0.2637*	-0.0014	-0.2310	-0.7559*	
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.96			-	0.2622	0.0327	-0.4922*	
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.70				-	-0.2296	-0.7544*	
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.93					-	-0.5248*	
คณะศิลปกรรมศาสตร์	4.45						-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพ การศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตาม สถานภาพด้านคณะเป็นรายคู่ พบว่า คณะต่างๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 มีจำนวน 11 คู่ ดังนี้

คู่แรก คณะครุศาสตร์ กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยคณะครุศาสตร์มีระดับ ความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_1 = 4.49 > Fac_2 = 3.72$)

คู่ที่สอง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_1 = 4.49 > Fac_3 = 3.70$)

คู่ที่สาม คณะครุศาสตร์ กับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยคณะครุศาสตร์ มี ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($Fac_1 = 4.49 > Fac_4 = 3.96$)

คู่ที่สี่ คณะครุศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความ คิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_1 = 4.49 > Fac_5 = 3.70$)

คู่ที่ห้า คณะครุศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความ คิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ($Fac_1 = 4.49 > Fac_6 = 3.93$)

คู่ที่หก คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยคณะศิลปกรรม ศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_7 = 4.45 > Fac_2 = 3.72$)

คู่ที่เจ็ด คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_4 = 3.96 > Fac_3 = 3.70$)

คู่ที่แปด คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มี ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_4 = 4.45 > Fac_3 = 3.70$)

คู่ที่เก้า คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยคณะศิลปกรรม ศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($Fac_7 = 4.45 > Fac_4 = 3.96$)

คู่ที่สิบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_7 = 4.45 > Fac_5 = 3.70$)

คู่ที่สิบเอ็ด คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยคณะศิลปกรรม ศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ($Fac_7 = 4.45 > Fac_6 = 3.93$)

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านคณะ แสดงดังตารางที่ 4.28 และตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย จำแนกตามคณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6	35.442	5.907	21.250*	.000
ภายในกลุ่ม	379	105.355	.278		
รวม	385	140.797			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ตารางที่ 4.29 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการวิจัย จำแนกตามคณะ

	คณะครุศาสตร์ $\bar{x}_1 = 4.45$	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ $\bar{x}_1 = 3.59$	คณะวิทยาการจัดการ $\bar{x}_1 = 3.69$	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี $\bar{x}_1 = 4.03$	คณะเทคโนโลยีการเกษตร $\bar{x}_1 = 3.71$	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม $\bar{x}_1 = 3.87$	คณะศิลปกรรมศาสตร์ $\bar{x}_1 = 4.43$	
คณะครุศาสตร์	4.45	-	0.8598*	0.7586*	0.4234*	0.7376*	0.5859*	0.0171
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.59	-	-0.1013	-0.4365*	-0.1222	-0.2740	-0.8427*	
คณะวิทยาการจัดการ	3.69		-	-0.3352*	-0.0209	-0.1727	-0.7414*	
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.03			-	0.3143	0.1625	-0.4062	
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.71				-	-0.1518	-0.7205*	
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.87					-	-0.5687*	
คณะศิลปกรรมศาสตร์	4.43						-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพ การศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการวิจัย จำแนกตามสถานภาพด้านคณะ เป็นรายคู่ พบว่า คณะต่างๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 11 คู่ ดังนี้

คู่แรก คณะครุศาสตร์ กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_1 = 4.45 > Fac_2 = 3.59$)

คู่ที่สอง คณะครุศาสตร์ กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_1 = 4.45 > Fac_3 = 3.69$)

คู่ที่สาม คณะครุศาสตร์ กับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($Fac_1 = 4.45 > Fac_4 = 4.03$)

คู่ที่สี่ คณะครุศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_1 = 4.45 > Fac_5 = 3.71$)

คู่ที่ห้า คณะครุศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ($Fac_1 = 4.45 > Fac_6 = 3.87$)

คู่ที่หก คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_4 = 4.03 > Fac_2 = 3.59$)

คู่ที่เจ็ด คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_7 = 4.03 > Fac_2 = 3.59$)

คู่ที่แปด คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_4 = 4.03 > Fac_3 = 3.69$)

คู่ที่เก้า คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_7 = 4.43 > Fac_3 = 3.69$)

คู่ที่สิบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_7 = 4.43 > Fac_5 = 3.71$)

คู่ที่สิบเอ็ด คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ($Fac_7 = 4.43 > Fac_6 = 3.87$)

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการวิชาการ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านคณะ แสดงดังตารางที่ 4.30 และตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการวิชาการ จำแนกตามคณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6	30.242	5.040	29.514*	.000
ภายในกลุ่ม	379	64.725	0.171		
รวม	385	94.967			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการบริการวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

จากตารางที่ 4.31 เมื่อทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการบริการวิชาการ จำแนกตามสถานภาพด้านคณะเป็นรายคู่พบว่า คณะต่างๆ มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 13 คู่ ดังนี้

คู่แรก คณะครุศาสตร์ กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_1 = 4.42 > Fac_2 = 3.65$)

คู่ที่สอง คณะครุศาสตร์ กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_1 = 4.42 > Fac_3 = 3.78$)

คู่ที่สาม คณะครุศาสตร์ กับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($Fac_1 = 4.42 > Fac_4 = 4.05$)

คู่ที่สี่ คณะครุศาสตร์ กับ คณะที่ 5 โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะที่ 5 ($Fac_1 = 4.42 > Fac_5 = 3.49$)

คู่ที่ห้า คณะครุศาสตร์ กับ คณะที่ 6 โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะที่ 6 ($Fac_1 = 4.42 > Fac_6 = 3.89$)

ตารางที่ 4.31 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านการบริการ วิชาการ จำแนกตามคณะ

	\bar{x}_i	คณะครุศาสตร์ $\bar{x}_1 = 4.42$	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ $\bar{x}_2 = 3.65$	คณะวิทยาการจัดการ $\bar{x}_3 = 3.78$	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี $\bar{x}_4 = 4.05$	คณะเทคโนโลยีการเกษตร $\bar{x}_5 = 3.49$	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม $\bar{x}_6 = 3.89$	คณะศิลปกรรมศาสตร์ $\bar{x}_7 = 4.35$
คณะครุศาสตร์	4.42	-	0.7698*	0.6341*	0.3640*	0.9297*	0.5297*	0.0676
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.65		-	-0.1356	-0.4058*	0.1599	-0.2401	-0.7022*
คณะวิทยาการจัดการ	3.78			-	-0.2702*	0.2955	-0.1045	-0.5666*
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.05				-	0.5657*	0.1657	-0.2964
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.49					-	-0.4000*	-0.8621*
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.89						-	-0.4621*
คณะศิลปกรรมศาสตร์	4.35							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คู่ที่หก คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_4 = 4.05 > Fac_2 = 3.65$)

คู่ที่เจ็ด คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_7 = 4.35 > Fac_2 = 3.65$)

คู่ที่แปด คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_4 = 4.05 > Fac_3 = 3.78$)

คู่ที่เก้า คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_7 = 4.45 > Fac_3 = 3.78$)

คู่ที่สิบ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_4 = 4.05 > Fac_5 = 3.49$)

คู่ที่สิบเอ็ด คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_6 = 3.89 > Fac_5 = 3.49$)

คู่ที่สิบสอง คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_7 = 4.35 > Fac_5 = 3.49$)

คู่ที่สิบสาม คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ($Fac_7 = 4.35 > Fac_6 = 3.89$)

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านคณะ แสดงดังตารางที่ 4.32 และตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6	28.092	4.682	22.955*	.000
ภายในกลุ่ม	379	77.303	.204		
รวม	385	105.395			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 พบว่านักศึกษาศึกษาคณะต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ตารางที่ 4.33 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามคณะ

	\bar{x}_i	คณะครุศาสตร์ $\bar{x}_1 = 4.37$	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ $\bar{x}_2 = 3.58$	คณะวิทยาการจัดการ $\bar{x}_3 = 3.79$	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี $\bar{x}_4 = 4.08$	คณะเทคโนโลยีการเกษตร $\bar{x}_5 = 3.71$	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม $\bar{x}_6 = 3.84$	คณะศิลปกรรมศาสตร์ $\bar{x}_7 = 4.42$
คณะครุศาสตร์	4.37	-	0.7864*	0.5738*	0.2904	0.6511*	0.5261*	-0.585
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.58		-	-0.2082	-0.4961*	-0.1353	-0.2603	-0.8450*
คณะวิทยาการจัดการ	3.79			-	-0.2879*	0.0728	-0.0522	-0.6368*
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.08				-	0.3607*	0.2357	-0.3489
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.71					-	-0.1250	-0.7096*
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.84						-	-0.5846*
คณะศิลปกรรมศาสตร์								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมจำแนกตามสถานภาพด้านคณะเป็นรายคู่ พบว่า คณะต่างๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 11 คู่ ดังนี้

คู่แรก คณะครุศาสตร์ กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_1 = 4.37 > Fac_2 = 3.58$)

คู่ที่สอง คณะครุศาสตร์ กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะวิทยาการจัดการ ($Fac_1 = 4.37 > Fac_3 = 3.79$)

คู่ที่สาม คณะครุศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตรโดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_1 = 4.37 > Fac_5 = 3.71$)

คู่ที่สี่ คณะครุศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยคณะครุศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ($Fac_1 = 4.37 > Fac_6 = 3.84$)

คู่ที่ห้า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_4 = 4.08 > Fac_2 = 3.58$)

คู่ที่หก คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($Fac_7 = 4.42 > Fac_2 = 3.58$)

คู่ที่เจ็ด คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะที่ 3 ($Fac_4 = 4.08 > Fac_3 = 3.79$)

คู่ที่แปด คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะวิทยาการจัดการ โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะที่ 3 ($Fac_7 = 4.42 > Fac_3 = 3.79$)

คู่ที่เก้า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_4 = 4.08 > Fac_5 = 3.71$)

คู่ที่สิบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร ($Fac_7 = 4.42 > Fac_5 = 3.71$)

คู่ที่สิบเอ็ด คณะศิลปกรรมศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ($Fac_7 = 4.42 > Fac_6 = 3.84$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผล

1. การวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา ดังนี้

1.1 เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.73

1.2 ชั้นปี พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 34.20

1.3 คณะที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 33.16

2. การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91, SD = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.91, SD = 0.52$) ด้านการวิจัย ($\bar{x} = 3.89, SD = 0.60$) ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ($\bar{x} = 3.91, SD = 0.50$) และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{x} = 3.92, SD = 0.52$)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ($SD = 0.46$) และเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ($SD = 0.45$) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's) พบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกันมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า แตกต่างกันทั้งหมด 13 คู่ ดังนี้

อภิปรายผล

1. การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.45$) ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับนักศึกษาใหม่ในระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย ทุกปีการศึกษา สำหรับการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาก็จัดให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการใช้ข้อมูลกับคณะกรรมการ ทั้งในระดับโปรแกรมวิชา ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ บุญคุ้ม (2541) ปีจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏนครปฐม คือ ปีจจัยที่ 4 (นักศึกษา) โดยสถาบันต้องให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาโดยถือเป็นนโยบายสำคัญ สถาบันต้องมีแผนและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและครอบคลุมภารกิจของสถาบันในทุกด้าน มีการติดตามงานอย่างจริงจัง รวมทั้งบุคลากรจากทุกหน่วยงานต้องให้ความร่วมมือ โดยสถาบันต้องสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์และบุคลากรของสถาบันเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา มีการประชาสัมพันธ์ให้อาจารย์และบุคลากรของสถาบันได้รับทราบเรื่องการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง มีการให้ความรู้และคำแนะนำในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนอย่างเพียงพอจากผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องการประกันคุณภาพ

2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากมหาวิทยาลัยไม่ได้แบ่งแยกเรื่องเพศทุกคนมีสิทธิ์รับความรู้ ข้อมูล มีส่วนร่วมดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาเท่าเทียมกัน ดังนั้นเพศจึงไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของนักศึกษาด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

3. นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพด้านชั้นปีเป็นรายคู่ พบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีคณะต่างกันการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่าแตกต่างกัน 13 คู่ ซึ่งคณะครุศาสตร์ แตกต่างกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ส่วนคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แตกต่างกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนคณะศิลปกรรมศาสตร์ แตกต่างกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แตกต่างกับคณะวิทยาการจัดการ ส่วนคณะศิลปกรรมศาสตร์ แตกต่างกับคณะวิทยาการจัดการ ส่วนคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แตกต่างกับ คณะ

เทคโนโลยีการเกษตร คณะศิลปกรรมศาสตร์ แตกต่างกับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดได้จากความแตกต่างรายคู่ พบว่า คณะครุศาสตร์ แตกต่างกับคณะต่างๆ ทุกคณะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาอาจยังไม่เห็น ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงการไม่เข้าในการมีส่วนร่วมของการประกัน คุณภาพว่าเป็นอย่างไร มีการดำเนินการอย่างไร

นักศึกษาที่มีคณะต่างกันจะมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาแตกต่างกัน 13 คู่ เนื่องจากบางคณะมีการให้ความสำคัญของการประกัน คุณภาพการศึกษา โดยมีการจัดโครงการเพื่อเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ให้กับนักศึกษาทุกปีการศึกษา แต่บางคณะไม่ได้ดำเนินการเนื่องจากมหาวิทยาลัยได้ดำเนินจัด โครงการในภาพรวมให้กับนักศึกษาด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดทำเอกสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้กับนักศึกษา ไว้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากการเข้าร่วมการอบรมจากคณะและมหาวิทยาลัย
2. ควรมีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้กับนักศึกษาให้เล็งเห็นถึง ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอความอนุเคราะห์ท่านในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งการตอบแบบสอบถามนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามใดๆ ทั้งสิ้น นักศึกษาไม่ต้องใส่ชื่อ – นามสกุล หรือรหัส ลงในแบบสอบถามฉบับนี้

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ใน ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ท่านกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีใด

ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 5
 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 4

3. ท่านกำลังศึกษาอยู่คณะใด

☐ คณะครุศาสตร์	☐ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
☐ คณะวิทยาการจัดการ	☐ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
☐ คณะเทคโนโลยีการเกษตร	☐ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
☐ คณะศิลปกรรมศาสตร์	

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน					
1.1 นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน					
1.2 นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเรียนการสอนของอาจารย์แต่ละท่าน					
1.3 นักศึกษาได้มีการแสดงให้ผู้สอนทราบในสิ่งที่ตนเองสนใจและต้องการเรียนรู้					
1.4 นักศึกษาหาโอกาสและสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัยตามศักยภาพของตนเอง					
1.5 นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและเพื่อนนักศึกษา					
1.6 นักศึกษาสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยใช้กระบวนการ PDCA					
1.7 นักศึกษาให้ข้อมูลต่อมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับคุณภาพหรือความเหมาะสมของบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้					
2. ด้านการวิจัย					
2.1 นักศึกษามีส่วนร่วมและเรียนรู้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์					
2.2 นักศึกษาได้มีการศึกษาและลงมือทำงานวิจัย					
2.3 นักศึกษาช่วยเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัย					
2.4 นักศึกษาได้นำผลงานวิจัยของอาจารย์ไปใช้อ้างอิง					

ความคิดเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	ระดับความความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม					
3.1 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จาก ชุมชนในการจัดบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย					
3.2 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการ ต่างๆที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น					
3.3 นักศึกษามีการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ และสามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3.4 นักศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลและให้ ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัย					
3.5 นักศึกษาให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ ในการจัดกิจกรรมและการดำเนินงานของสโมสรหรือชมรม ของนักศึกษา					
4. ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
4.1 นักศึกษาให้ข้อมูลแก่มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกิจกรรมทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม					
4.2 นักศึกษาเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกรทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม					
4.3 นักศึกษาเข้าร่วมโครงการหรือเสนอกิจกรรมที่น่าสนใจ ต่อมหาวิทยาลัย					
4.4 นักศึกษาประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของ มหาวิทยาลัยทั้งความประพฤติ กิริยามารยาท การพูดจา และการแต่งกาย					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ.....
.....
.....

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ชื่อ-สกุล: (ภาษาไทย) นางสาวศรีวรรณ ขำตรี

(ภาษาอังกฤษ) Mrs.Sriwan Khamtree

2. ตำแหน่งปัจจุบัน: อาจารย์พนักงานมหาวิทยาลัย

โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3. หน่วยงานและที่อยู่ติดต่อได้สะดวกพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและ E-mail:

หน่วยงาน:

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

โทรศัพท์/โทรสาร

0-7433-6960, 0897372666 / 0-7433-6958

E-mail:

sriwan14@gmail.com

4. ประวัติการศึกษา

พ.ศ.	วุฒิปริญญา	สาขาวิชาเอก	สถาบันที่ศึกษา
2545	วศ.บ.	วิศวกรรมเคมี	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2549	วศ.ม	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

5. ผลงานวิจัย

1. Ratanawilai, Thanate.; Chuchom, Somchai.; Ratanawilai, Sukrithira. and Srisai, Sriwan. 2005. "Preliminary Study of Fungal Resistance on Rubberwood using Wood Vinegar", 12th Regional

Symposium on Chemical Engineering : New Trends in Technology towards Sustainable Development. 277-282. Hanoi, Vietnam.

2. Srisai, Sriwan.; Ratanawilai, Thanate.; Chuchom, Somchai. and Ratanawilai, Sukrithira. 2006. “A Parameter Study on the Bamboo Vinegar Absorption of Rubberwood for Anti-fungi”, 13th Regional Symposium on Chemical Engineering : Advances in Chemical & Biomolecular Engineering. 162-163. Singapore.

3. ศรีวรรณ ศรีใส. 2550. “ความไปได้ในการรักษาสภาพไม้ยางพาราด้วยน้ำส้มควันไม้”, วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

4. เสนอบทความแบบโปสเตอร์ การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ครั้งที่ 4 (PEC-4)

5. กุลยทุท บุญแข่ง, ชเนศ รัตนวิไล, ศรีวรรณ จำตรี และชนะรัตน์ รัตนกุล “ศึกษากระบวนการผลิต และวิเคราะห์ประสิทธิภาพการบำรุงรักษาเครื่องจักร กระบวนการผลิต (ซูริมิ) ในโรงงานแปรรูปอาหารทะเลแช่แข็ง” การประชุมวิชาการข่วงงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี 2554, ชลบุรี, 20-21 ตุลาคม 2554

เอกสารอ้างอิง

- กวี ครอบแก้ว. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ราชภัฏภาคเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร, 2546.
- ขนิษฐา ชาเจริญ. “การประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. 2548.
- จกกลณี ปราบภัย. “สภาพและปัญหาการประกันคุณภาพศึกษา โดยใช้ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกาฬสินธุ์ และวิทยาเขตขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏเลย, 2546.
- ฉวีวรรณ บุญคุ้ม. “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏนครปฐม.” สถาบันราชภัฏนครปฐม, 2541.
- เชวงศักดิ์ เขียวเงิน. “การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร, 2543.
- คารณี รัตนพาคี. “ปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. การศึกษา (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยบูรพา. 2544.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. 2552. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: บิซิเนสฮาร์เอนด์ดี.
- รำไพ หมั่นสระเกษ. “การศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลตามทัศนะของคณาจารย์พยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏนครราชสีมา, 2554.
- วิมล กิตติรักษ์ปัญญา “การศึกษาปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มวิชาการสอบประกันคุณภาพการศึกษาของ นักศึกษาสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. 2543.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. “คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553.” พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สำนักประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2558). การประกันคุณภาพภายนอก. ค้นเมื่อ 29 มกราคม 2558, จาก http://www.eqa.rmutt.ac.th/?page_id=892

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2558). การประเมินคุณภาพภายนอก.

ค้นเมื่อ 29 มกราคม 2558, จาก www.arit.cmru.ac.th/qa/file/35known.doc

สมพิศ อยู่สุขสวัสดิ์. “การศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม.” ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2546.

เสาร์วันดี ผ่านเมือง. “การศึกษารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ครุศาสตร์อุตสาหกรรม (ครุศาสตร์ไฟฟ้า) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. 2544.

